

CONVENȚIE

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

ȘI

GUVERNUL REPUBLICII ALBANIA

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL**

Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Albania,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii
fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
au convenit după cum urmează:

Articolul 1 PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui sau ale
ambelor State Contractante.

Articolul 2 IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital, percepute
în numele unui Stat Contractant sau unităților sale administrativ-teritoriale, sau
autorităților locale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe capital toate impozitele,
percepute pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital,
inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare sau
imobiliare, impozitele pe sumele totale ale simbriilor sau salariilor, plătite de către
întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular, sînt:

a) în Moldova:

- (i) impozitul pe venit; și
- (ii) impozitul pe bunurile imobiliare;
(în continuare “impozit moldovenesc”);

b) în Albania:

- (i) impozitele pe venit (inclusiv impozitul pe profiturile corporative și
impozitul pe venitul personal);
- (ii) impozitul pe activitățile de afaceri mici, și
- (iii) impozitul pe proprietate;
(în continuare “impozit albanez”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt percepute după data semnării Convenției, în plus, sau în
locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor
notifica reciproc asupra oricăror modificări importante operate în legislațiile lor
fiscale respective.

Articolul 3

DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Moldova sau Albania, după cum cere contextul;

b) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, cuprins între frontierele sale, alcătuit din sol, subsol, ape și spațiul aerian de deasupra solului și apelor, asupra căruia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa deplină și exclusivă, în conformitate cu legislația sa internă și cu dreptul internațional;

c) termenul “Albania” înseamnă Republica Albania și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul Republicii Albania, inclusiv apele teritoriale și spațiul aerian de deasupra lor, precum și orice suprafață în afara apelor teritoriale ale Republicii Albania, care este o suprafață, asupra căreia Republica Albania poate exercita drepturile sale cu privire la fundul mării și subsolul și resursele sale naturale, potrivit legislației sale și în conformitate cu dreptul internațional;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie și orice altă asocieră de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice entitate juridică care este tratată, în scopuri fiscale, ca o persoană juridică;

f) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

g) termenul “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, societate sau asociație, care au primit un asemenea statut al lor, potrivit legislației în vigoare a unui Stat Contractant.

h) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu excepția cazului, când nava maritimă sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

- (i) în Moldova, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în Albania, Departamentul General Fiscal.

2. În ce privește aplicarea prezentei Convenții la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care îl are la acea perioadă de timp în cadrul legislației acestui Stat cu referire la impozitele la care se aplică Convenția, orice înțeles, potrivit legislației fiscale corespunzătoare a acestui Stat, va prevala asupra înțelesului atribuit termenului de alte legi ale acestui Stat.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii fiscale conform domiciliului, reședinței, locului de conducere, locului de înregistrare ale sale sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat, unitate administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia. Acest termen, totuși, nu va include orice persoană care este supusă impunerii fiscale în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din sursele aflate în acest Stat sau capitalul situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul din ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia din ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5

REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- a) un loc de conducere;
- b) o filială;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier, și
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Termenul “reprezentanță permanentă”, de asemenea, include:

a) un șantier de construcție sau un proiect de construcție, asamblare sau montaj sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de nouă luni în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) prestarea serviciilor, inclusiv serviciilor de consultanță, de o întreprindere prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai dacă activitățile de această natură continuă în limitele țării pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de trei luni în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat.

4. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

- a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării sau expunerii produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării sau expunerii;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

5. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - acționează într-un Stat Contractant în numele unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant, această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în primul Stat Contractant menționat, referitoare la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, dacă o asemenea persoană:

a) are, și de regulă, utilizează în primul Stat menționat împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de cele specificate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf; sau

b) nu are asemenea împuternicire, dar, de regulă, menține în primul Stat menționat un stoc de produse sau mărfuri din care aceasta livrează în mod regulat produse sau mărfuri în numele întreprinderii.

6. O întreprindere nu va fi considerată, că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui asemenea agent sînt dedicate integral sau parțial în numele acestei întreprinderi, acesta nu va fi considerat un agent cu statut independent în sensul acestui paragraf.

7. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, o companie de asigurări a unui Stat Contractant, cu excepția cazurilor de reasigurare, va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, dacă ea colectează prime de asigurări pe teritoriul aceluși celălalt Stat sau asigură riscurile situate acolo printr-o persoană alta decât un agent cu statut independent căruia se aplică paragraful 6.

8. Faptul, că o companie rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie rezidentă a celui alt Stat Contractant sau, care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

Articolul 6 **VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE**

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul “proprietăți imobiliare” va avea înțelesul pe care îl are, potrivit legislației Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizate în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe, ca compensații pentru exploatarea sau concesionarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale. Navele maritime și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, din darea în arendă sau din utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și venitului din proprietățile imobiliare, utilizate pentru prestarea serviciilor personale independente.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită:

- a) acelei reprezentanțe permanente;
- b) comercializării în acel celălalt Stat a produselor sau mărfurilor identice sau similare celor comercializate printr-o reprezentanță permanentă; sau
- c) altor activități de afaceri exercitate în acel celălalt Stat identice sau similare celor efectuate printr-o reprezentanță permanentă.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant, acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile, efectuate în scopurile de afaceri ale reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel suportate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, asemenea deducere nu va fi

admisă în privința oricăror sume, dacă există, plătite (altele decât cele achitate pentru acoperirea cheltuielilor curente) de reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru serviciile specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut reprezentanței permanente. În același mod, nu se va ține seama, la determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente, de sumele plătite (altele decât cele achitate pentru acoperirea cheltuielilor curente) de reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru servicii specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția cazului unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut oficiului central al întreprinderii sau oricăror altor oficii ale sale.

4. În măsura, în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profiturile, atribuite unei reprezentanțe permanente, să fie determinate în baza repartizării proporționale a profiturilor totale ale întreprinderii către diversele sale oficii, nimic în paragraful 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profiturile impozabile în baza unei asemenea repartizări obișnuite; metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, acea, ca rezultatul să fie în conformitate cu principiile incluse în acest articol.

5. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente, din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente ale acestui articol, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, o afacere în comun sau o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

ÎNTEPRINDERI ASOCIATE

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat și impune, în consecință, profiturile, asupra cărora o întreprindere a celuilalt Stat Contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt Stat și profiturile astfel calculate sînt profituri care ar fi fost calculate întreprinderii primului Stat menționat, dacă relațiile între două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului încasat acolo pe acele profituri, dacă acel celălalt Stat consideră modificarea justificată. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10

DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie (altă decît o societate), care deține, în mod direct, cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Prevederile acestui paragraf nu vor afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni de orice natură sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale companiei, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11 **DOBÂNZI**

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuiilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor este un rezident al celuiilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “dobânzi”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de dreptul de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile, aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul acestui articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și titlurile de creanță, în legătură cu care sînt plătite dobânzile, sînt efectiv legate de: a) această reprezentanță permanentă sau bază fixă sau de b) activitățile de afaceri potrivit prevederilor subparagrafului c) al paragrafului 1 al articolului 7. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unei relații speciale beneficiar al dobânzilor sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma existentă între plătitorul și proprietarul dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și proprietarul beneficiar al dobânzilor, în lipsa acestei relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12

ROYALTY

1. Royalty, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută al royalty.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “royalty”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă plățile de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme de cinema și pelicule sau benzi pentru radiodifuziune sau televiziune, orice brevet de invenții, produse soft, emblemă comercială, design sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty, este efectiv legată de: a) această reprezentanță permanentă sau bază fixă, sau b) activitățile de afaceri potrivit prevederilor subparagrafului c) al paragrafului 1 al articolului 7. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty sînt suportate de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci asemenea royalty vor fi considerate că provin din Statul Contractant, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitorul și proprietarul beneficiar al royalty sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar al royalty în lipsa acestei relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 **CÂȘTIGURI DE CAPITAL**

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, specificată în articolul 6, și situată în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau proprietății mobiliare ce țin de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant, în scopul prestării serviciilor personale independente, inclusiv câștigurile din înstrăinarea acestei reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor, exploatate în trafic internațional sau proprietății mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave vor fi impuse numai în acest Stat.

4. Câștigurile din înstrăinarea acțiunilor ale capitalului acționar al unei companii sau unei cote într-o societate sau trust, a căror proprietate constă direct sau indirect, în special, din proprietatea imobiliară situată într-un Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea specificată paragrafele precedente ale acestui articol, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14

SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE

1. Venitul, realizat de o persoană fizică care este rezidentă a unui Stat Contractant în legătură cu serviciile profesionale sau alte servicii similare cu caracter independent, va fi impus numai în acest Stat, cu excepția următoarelor circumstanțe, când așa venit poate fi, de asemenea, impus în celălalt Stat Contractant:

a) dacă el dispune, în mod regulat, de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt Stat Contractant în scopul exercitării activităților sale; în acest caz, numai acea parte a venitului care este atribuită acestei baze fixe, poate fi impusă în acel celălalt Stat; sau

b) dacă prezența sa în celălalt Stat Contractant este pentru o perioadă sau perioade care în total constituie sau depășesc 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat; în acest caz, numai acea parte a venitului care a fost realizată din activitățile exercitate în acel celălalt Stat, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. Termenul “servicii profesionale” include, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente de medici, dentiști, avocați, ingineri, arhitecți și contabili, auditori și consultanți.

Articolul 15

SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18 și 19, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile astfel primite pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) remunerațiile sînt plătite de un patron sau în numele unui patron, care nu este rezident al celui alt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau de o bază fixă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile, primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui Stat Contractant, pot fi impuse în acest Stat.

Articolul 16

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al comitetului de conducere sau unui organ similar al unei companii, care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 14 și 15, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant ca un artist de estradă, cum sînt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune, sau un interpret muzical, sau ca un sportiv, din activitățile lor personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în această calitate a sa, nu revine însuși artistului de estradă sau

sportivului, ci unei alte persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7, 14 și 15, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 18 **PENSII**

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercitată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 19 **SERVICIUL PUBLIC**

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant, unitate administrativ-teritorială, sau autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, unități sau autorități, vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelu Stat, care:

- (i) are cetățenia acelu Stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie, plătită de sau din fondurile create de un Stat Contractant, unitate administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, unități sau autorități va fi impusă numai în acest Stat.

b) Totuși, această pensie va fi impusă numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelu Stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16 și 18 se vor aplica salariilor, simbriilor și altor remunerații similare, și pensiilor, pentru serviciile prestate, în legătură cu o activitate de afaceri, exercitată de un Stat Contractant, unitate administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia.

Articolul 20 **STUDENȚI**

Plățile, primite de un student sau un stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant, rezident al celuilalt Stat Contractant și care este

prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea și pregătirea sa, nu vor fi impuse în primul Stat menționat, cu condiția, ca asemenea plăți să provină din sursele aflate în afara acestui Stat.

Articolul 21 **ALTE VENITURI**

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altor decât veniturile din proprietăți imobiliare, cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul acestor venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care venitul plătit, este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație, se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

Articolul 22 **CAPITAL**

1. Capitalul, reprezentat de proprietăți imobiliare, cum este definită în articolul 6, deținută de un rezident al unui Stat Contractant și situată în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Capitalul, reprezentat de proprietăți mobiliare, ce face parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe, accesibilă unui rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant în scopul prestării serviciilor personale independente, poate fi impus în acel celălalt Stat.

3. Capitalul, reprezentat de nave maritime și aeronave, exploatate de o întreprindere a unui Stat Contractant în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ce țin de exploatarea unor asemenea nave maritime și aeronave, va fi impus numai în acest Stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 23

ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

1. Când un rezident al unui Stat Contractant realizează venit sau deține capital, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impus în celălalt Stat Contractant, atunci primul Stat menționat va permite:

a) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în acel celălalt Stat;

b) deducerea din impozitul pe capital al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe capital, plătit în acel celălalt Stat.

Asemenea deducere, totuși, în nici un caz, nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, calculată până la acordarea deducerii, ce se atribuie, după caz, venitului sau capitalului, care poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul realizat sau capitalul deținut de un rezident al unui Stat Contractant este scutit de impunere în acest Stat, asemenea Stat poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau pe capitalul rămas a acestui rezident să țină cont de venitul sau capitalul scutit.

Articolul 24

NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluși celălalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței. Indiferent de prevederile articolului 1 această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor care nu sînt rezidente ale unuia sau ambelor State Contractante.

2. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celuilalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ce privește impunerea, pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului, când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 6 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident

al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării capitalului impozabil a acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

4. Întreprinderile unui Stat Contractant al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

Articolul 25 **PROCEDURA AMIABILĂ**

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unuia sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac, prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant, a cărui rezidentă este sau, dacă cazul său cade sub incidența paragrafului 1 al articolului 24, a celui Stat Contractant, a cărui persoană națională este. Cazul trebuie prezentat în decurs de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de orice perioadă de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte, formate din ele însăși sau reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 26

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, necesare realizării prevederilor prezentei Convenții sau ale legislației interne a Statelor Contractante, referitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura, în care impunerea potrivit acestei legislații nu contravine prevederilor Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2 ale prezentei Convenții. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative), abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate de Convenție. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

- a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau proces comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat.

Articolul 27

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale.

Articolul 28

INTRAREA ÎN VIGOARE

Prezenta Convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări în scris, prin canale diplomatice, despre îndeplinirea de către Statele Contractante a procedurilor necesare potrivit legislațiilor sale pentru intrarea ei în vigoare și prevederile sale vor avea efect:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care prezenta Convenție a intrat în vigoare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care prezenta Convenție a intrat în vigoare.

Articolul 29 **DENUNȚAREA**

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către unul dintre Statele Contractante. Fiecare Stat Contractant poate denunța acțiunea Convenției, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, ce urmează după expirarea a cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare. În asemenea situație prezenta Convenție își va înceta efectul:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, percepute pentru orice an fiscal ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmit la Porto la 6 decembrie 2002 în două exemplare originale, fiecare în limbile moldovenească, albaneză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul divergențelor dintre texte, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Albania**

PROTOCOL

La momentul semnării Convenției între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Albania pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, subsemnații au convenit asupra următoarei prevederi care va fi o parte componentă a prezentei Convenții.

Termenul “capital” va include proprietatea mobilă și imobiliară și proprietate de orice natură potrivit legislației Statului Contractant în care asemenea proprietate este situată.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul Protocol.

Întocmit la Porto la 6 decembrie 2002 în două exemplare originale, fiecare în limbile moldovenească, albaneză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul divergențelor dintre texte, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Albania**